

Finlandia-palkintojen jakotilaisuus 27.11.2025

Tietokirjallisuuden Finlandia-voittajien Paavo Teittisen puhe

Tämä on valtava kunnia.

Kiitos palkintolautakunnalle ja Antti Kuroselle.

Kiitos koko Gummeruksen väelle. Kiitos kustantajalleni Johanna Laitiselle, kun uskoit tähän kirjaan alusta asti, ja kustannustoimittajalleni Lotta Sonniselle viisaudestasi ja omistautumisestasi.

Kiitos Rikosuhripäivystyksen Pia Marttilalle, kun autoit minua ymmärtämään, mitä moderni orjuus Suomessa on.

Kiitos Anu Koivuselle ja Maria Mannerille, ja kaikille muille käsikirjoituksen lukeneille ja sitä kommentoineille. Kiitos vanhemmilleni. Kiitos puolisololleni Sonialle käsikirjoituksen kommentoinnista ja tuesta vaikeina hetkinä.

Kiitos lähteilleni: teille, joita saatoin kirjassa nimetä, ja teille, joita en.

Olen tätä kirjaa kirjoittaessani tavannut monia rohkeita ihmisiä. Heitä, jotka ovat joutuneet vakavan riiston uhriksi, kamppailleet oikeuksiensa puolesta ja kertoneet oman tarinansa minulle. Sekä heitä, jotka ovat ottaneet suuriakin riskejä auttaakseen muita.

Arvostan teitä kaikkia suuresti.

Kourallinen asianajajia, poliiseja, syyttäjiä, tutkijoita, virkamiehiä, työsuojelutarkastajia ja järjestötyöntekijöitä on tehnyt Suomessa vuosien ajan sitkeästi työtä ihmiskaupan kitkemiseksi, silloinkin, kun työ oli lähes näkymätöntä. He eivät koskaan hyväksyneet ajatusta siitä, että perustuslain turvaamat oikeudet eivät kuulu kaikille. Tämä kirja on omistettu yhdelle heistä: asianajaja Emilia Kaikkoselle, joka kuoli tänä syksynä nuorena iässä nopeasti edenneeseen syöpään. Työsi ei unohdu.

Ajattelen, että Finlandia-palkinnolla on haluttu valaista sitä todellisuutta, jota kirja kuvaa.

Hyväksikäyttöä, jonka on annettu juurtua suomalaiseen yhteiskuntaan.

Nykypäivän orjuudessa ei kuitenkaan ole kyse vain niistä ulkomaalaisista työntekijöistä, joita riistetään niin ravintoloissa, metsissä, kouluissa, päiväkodeissa, ruokakaupoissa, rakennustyömailla, kynsistudioissa, telakoilla kuin marja- ja vihannestiloilla.

Tässä ilmiössä on kyse myös meistä. Siitä, miten oman yhteiskuntamme rakenteet ylläpitävät hyväksikäyttöä. Siitä, millaisessa oikeusvaltiossa, millaisessa Suomessa elämme, ja haluamme elää.

On katsottava kohti sitä, mistä olemme niin pitkään, ja niin päättäväisesti, katsoneet poispäin.